Speech congres 8 februari 2014

Beste CDA-vrienden,

Vorige week was ik hier vlakbij met het CDA op campagne.
We waren met een CDA team in Kockengen, Breukelen en Maarssen.
We werden ontvangen in een koffiehuis waar mensen met een handicap werken, we voerden gesprekken op de markt en ontmoetten mensen in een winkelcentrum hier vlakbij.

En zo was ik ook in Delfzijl, en in Veendam,
in Maasdriel en in Cuijck,
in Nunspeet en in Heerde,
in Amsterdam en in Zoetermeer,
en overal waar ik kwam zag ik enthousiaste CDA-teams die zin hadden in de campagne.

En ik moet dan ook een ongelofelijk groot compliment maken aan jullie allemaal.
Het is echt geweldig om te zien dat het CDA zo sterk aanwezig is in de lokale campagne.
Lijsttrekkers, campagneleiders, besturen, vrijwilligers, u allemaal.
U geeft het CDA weer zelfvertrouwen.

Er was een tijd dat CDA'ers minder graag de straat op gingen om te flyeren.
Een tijd waarin de Haagse Kamerleden maar beter thuis konden blijven.

Maar die tijd is voorbij.

In Houten hebben wij tijdens de koopavond met een drumband door de stad gelopen.
Iedereen mocht het weten: het CDA is weer in de stad.
Deze campagne maken we samen.
We zijn er weer trots op CDA'er te zijn

Datzelfde gevoel, die energie, hebben wij ook in de Tweede Kamerfractie.
Met optimisme en gedrevenheid bouwen wij aan de toekomst van onze partij en aan de toekomst van ons land.

Maar we leven in een land dat maar nauwelijks uit de economische malaise komt.
In 2014 dreigen meer dan 60 000 mensen hun baan te verliezen.
De belastingen nemen met 2 miljard euro toe.
Onze gezamenlijke schuld neemt iedere dag toe met 41 miljoen euro.

Ondertussen ziet Nederland een strompelend kabinet.
Een kabinet dat blij was dat het de kerst haalde.

Vorige week verslikte Frans Weekers zich nog in de toeslagenproblematiek.
Deze week is het minister Plasterk die zichzelf en het kabinet in de nesten werkt.
En ondertussen lijkt Mark Rutte wel in een winterslaap te zitten.
In de Kamer hebben we al maanden niets meer van hem vernomen.

En dat in een tijd waarin visie en leiderschap hard nodig zijn.
Een tijd waarin het vertrouwen laag is.
Historisch laag.

Er is werk aan de winkel voor de politiek.
Juist nu moeten we ons er op richten hoe we ons land perspectief kunnen bieden.
Hoe we ons een weg kunnen banen uit de economische crisis, en hoe we kunnen werken aan vertrouwen.

Dit vraagt om een structureel antwoord.
We moeten ons niet laten leiden door de peilingen van vandaag, maar door de zorgen voor morgen.
De CDA-agenda is een agenda voor de lange termijn.

Vorig jaar juni nam ik u mee op het pad van de zeven principes.
Heel veel afdelingen vertaalden die principes voor hun gemeente.
En zo zijn we als CDA weer een gemeenschappelijke taal gaan spreken.

Deze zeven principes vormen de basis waarop de fractie haar keuzes maakt.
Dat hebben we gedaan met onze alternatieve begroting.
Lagere lasten,
Het ontzien van middengroepen,

en een kleinere overheid.

Allemaal zaken die ook in uw gemeenten een grote rol spelen.

Het kabinet is bezig met een ingewikkelde operatie:
Taken op het gebied van de zorg en de sociale zekerheid worden overgeheveld naar de gemeenten.

Na deze decentralisaties is voortaan de gemeente verantwoordelijk voor goede zorg.

Wij willen dat goede zorg gegarandeerd is.

Het kabinet legt de taken bij de gemeente, maar geeft wel veel minder geld mee.

Als we niet oppassen, wordt de zorg daardoor veel slechter.
Of de lokale belasting gaat omhoog – terwijl de belasting landelijk ook al steeds hoger wordt.

Het kabinet zegt dat het allemaal kan, ik moet het nog zien.

Maar ik wil hier vandaag waarschuwen:

Kijk uit dat door dit kabinetsbeleid de gemeentelijke belasting niet ook nog eens omhoog gaat.

De overheveling van taken mag er niet toe leiden dat gemeenten gedwongen worden de belastingen te verhogen, terwijl het rijk de belastingen niet verlaagt.

De afgelopen tijd werkten we de 7 principes verder uit.
We zijn begonnen met ‘de eerlijke economie’.

Onze economie is niet zo eerlijk.
Den Haag denkt vaak aan de grote bedrijven.
De vennootschapsbelasting is verlaagd,
ze krijgen mooie individuele voordelen,
en er wordt van alles voor expats geregeld.

En ook de ZZP er komt steeds meer in het vizier.

Maar wie denkt er nog aan het MKB?

De meeste innovatie komt voort uit het MKB,
en de meeste banen komen van het MKB.

MKB'ers geven om hun personeel.
En MKB'ers maken de samenleving.
Denk aan de Sinterklaasintocht, de sponsorborden bij de plaatselijke sportclub en de versieringen rond Koningsdag.

Juist die ondernemers, de kleine en middelgrote bedrijven, de familiebedrijven, die de ruggengraat van onze economie vormen, komen klem te zitten.

Zij zijn nog altijd niet in staat om krediet te krijgen bij de bank.

Ook de regel- en lastendruk voor ondernemers en startende bedrijven is zó groot, dat maar weinig mensen het risico aandurven om voor zichzelf te beginnen.

Daarom wil het CDA de winstbelasting voor kleinere bedrijven halveren, van 20% naar 10%.

Daarom willen wij de plicht voor werkgevers om zieke werknemers twee jaar door te betalen, terug brengen naar één jaar.

En daarom willen wij dat startende ondernemers voor de eerste drie werknemers drie jaar lang een korting op de werkgeverslasten krijgen,

Het MKB is de toekomst,
Wij staan voor het MKB,
Het MKB kan op ons rekenen!

Ik noem een acuut probleem voor ondernemers:
de accijnsverhogingen.

Ondanks de vele waarschuwingen verhoogde het kabinet en de gedoogpartners D66, ChristenUnie en SGP toch klakkeloos de accijnzen.
Maar bedrijven gaan over de kop en in Den Haag komt het geld niet binnen.

Om de problemen duidelijk te maken en aan de kaak te stellen, heeft het CDA sinds een paar weken een meldpunt grensstreek ingesteld: pompen of verzuipen.

De bijna 600 klachten die we binnenkregen bestonden uit radeloze noodkreten van pomphouders, supermarkteigenaren en slijterijen.

Sommige ondernemers vertellen over een omzetdaling van wel 50%.
Bedrijven vertellen dat ze tientallen werknemers hebben moeten ontslaan,
of dat ze de deuren moeten sluiten.

Dit had voorkomen kunnen worden.
Maar het kabinet heeft nóg steeds geen actie ondernomen om die fout te herstellen.

Ik roep Mark Rutte op: draai de accijnsverhoging terug! Nu!

Het tweede van de 7 principes waar ik met u vandaag over wil spreken is: de samenleving, niet de overheid.

Het vertrouwen in de politiek is historisch laag.
Het politieke systeem zit vast en de politieke arena functioneert slecht.
Het systeem loopt vast.

Een systeem dat steeds met dezelfde oude oplossingen komt.
Het beste voorbeeld: PvdA en VVD.
Tot een dag voor de verkiezingen gezworen vijanden, daarna waren ze opeens bondgenoten in hetzelfde kabinet.
Eén pot nat.

Op het congres in juni sprak ik ook over vertrouwen.

Veel Nederlanders stellen de vraag:
Wie luistert er naar mij?
Wat wordt er gedaan met mijn zorgen?

Wie komt er voor mij op?

Dit is exact de reden dat het CDA de samenleving ruimte wil geven en de democratie wil versterken.
De samenleving, niet de overheid.

U allen moet weer kunnen beslissen over de wereld om u heen.
U moet weer invloed uit kunnen oefenen op het bestuur.
Het beter doen, als het beter kan.

Daarom heb ik vorige week zaterdag het voorstel gedaan voor een buurtinitiatiefrecht.

Het CDA wil burgers het recht geven om overheidstaken die nu niet goed worden uitgevoerd over te nemen.
Zo ontstaat een meer actieve en betrokken samenleving, met minder bureaucratie en overheidsbemoeienis.

Denk aan voorbeelden als wijkcentra, peuterspeelzalen, huiswerkbegeleiding of het beheer en behoud van een zwembad.

Het tweede voorstel dat ik afgelopen zaterdag deed ging over een betere inrichting van ons politieke bestel.
Om de kloof tussen de Haagse politici en de burgers in het land te verkleinen pleit het CDA voor invoering van een gemengd kiesstelsel.
De kiezer brengt daarbij twee stemmen uit:
één op een landelijke politieke partij,
en één op een lokale kandidaat uit zijn kiesdistrict.
Dat zorgt voor een sterkere verbinding tussen de kandidaat en de regio.

Wij willen daarnaast ook de lokale democratie versterken.
In veel gemeenteraden stappen er fractieleden uit een fractie, beginnen een eenmansfractie, en behouden hun raadszetel.

Iemand op wie maar enkele mensen hebben gestemd, neemt dan als hij opstapt uit een fractie onterecht het mandaat van duizenden stemmen mee.
Dan kun je toch moeilijk nog spreken van volksvertegenwoordiging.

Vandaar ons voorstel: wie uit de fractie stapt, lokaal óf landelijk, mag alleen zijn zetel behouden als hij genoeg voorkeurstemmen heeft gehaald. Anders neemt de volgende op de lijst zijn plaats in.

Raadsleden moeten daarnaast meer ruimte krijgen om hun oor in de samenleving te luister te leggen.
Daarbij past een verlofregeling zoals deze nu geldt voor leden van een ondernemingsraad.

In beide gevallen gaat het immers om een vertegenwoordigende functie met een maatschappelijk belang.

Ook zo brengen we de democratie dichter bij de samenleving.

En ja, we moeten ook bereid zijn veranderingen aan te brengen in de manier waarop een burgemeester wordt aangesteld.

De rol van de gemeente gaat totaal veranderen: het wordt echt de eerste overheid, het eerste aanspreekpunt.

Het huidige systeem is voor goed ingevoerde politici en bestuurders nog te begrijpen.
Maar de gemiddelde Nederlander heeft geen idee.
Voor hem is het ondoorzichtig: een vertrouwenscommissie, de gemeenteraad, en vervolgens nog de Kroon.

Transparantie is de sleutel voor vertrouwen in deze tijd.
Daarom wil ik met de bestuurdersvereniging, met de partij en met ons Wetenschappelijk Instituut bouwen aan een nieuwe verdeling van verantwoordelijkheden en bevoegdheden in onze gemeenten.

Eigenlijk hadden we al moeten beginnen: want al in 2002 stond in het door ons onderschreven regeerakkoord dat de we de burgemeester gingen kiezen:
Het was de PvdA die het tegen hield, niet het CDA.

Nu is het moment om te bepalen wat de toekomst wordt.
Wat mij betreft: een volwassen, transparante lokale democratie, met heel veel CDA.

De samenleving, niet de overheid.
Ik geef u nog een voorbeeld.

De maatschappelijke stage is in 2011 door Marja van Bijsterveldt namens het CDA ingesteld om scholieren kennis te laten maken met vrijwilligerswerk.
Iets doen voor een ander.

Jezelf te ontwikkelen als mens.

Want onderwijs gaat ook over vorming,
niet alleen over de vorming van het hoofd,
maar ook over de vorming van de handen en het hart.

Daar hoort dus ook burgerschapsvorming bij.
En met succes: 30% van de jongeren bleef na deze stage vrijwilligerswerk doen!
Een belofte voor de toekomst.

Nu zegt dit kabinet van PvdA en VVD:
wij ondersteunen dit niet meer, het is weer ieder voor zich.

De verplichte maatschappelijke stage is afgelopen week afgeschaft.
Wij hebben daar in de Kamer uiteraard tegen gestreden.
We laten het er niet bij zitten.

Vanuit de Tweede Kamer gaan we met alle afdelingen aan de slag om lokaal de maatschappelijke stage te behouden!

Beste CDA-vrienden,

Terwijl ondernemers en gezinnen iedere dag werken om de crisis het hoofd te bieden, laat dit kabinet die mensen in de steek.

In de verkiezingscampagne van 2012 beloofde Mark Rutte dat u allemaal 1000 euro belastingverlaging kreeg.
In werkelijkheid pakte hij een veelvoud van u af.

Want wat hebben wij sinds die tijd gezien?

De belasting op arbeid omhoog.
De belasting op wonen omhoog.
De belasting op ontslagvergoedingen omhoog.
De belasting voor chronisch zieken en gehandicapten omhoog.
De belastingen op drinkwater, frisdrank bier en wijn,
diesel, LPG en Gas en oldtimers omhoog.
Zelfs de belasting op afval gaat omhoog.

Mark Rutte lijkt niet te begrijpen dat dit duizenden banen kost, en dat hij mensen op deze manier in de armoede drijft.

Echt armoede aanpakken betekent voorkomen dat meer dan 60.000 mensen in 2014 hun baan verliezen.

Wat wil het CDA?
Wij kiezen voor structureel lagere belastingen via een sociale vlaktaks,
voor meer banen door het aantrekkelijk maken van werk,
en voor het structureel gezond maken van onze overheidsfinanciën,
niet door hogere belasting maar door lagere uitgaven.

Wij willen de samenleving – en niet de overheid – de ruimte geven.
De democratie versterken.
En belasting verlagen.

Want alleen als de ruggengraat sterk is kunnen de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen.

Ik heb verteld waar ik de afgelopen weken geweest ben.

De komende weken ben ik in Breda, en in Drimmelen,
in Almere en in Amstelveen,
in Utrecht en in Leiden,
in Groningen en in Staphorst,

in Zeist en in Zwolle en bij nog veel meer afdelingen,
en overal waar ik kom weet ik wat ik zal zien:
enthousiaste CDA’ers die zin hebben in de campagne.

En dan weten we wat we zullen zien op 19 maart:
Dat heel Nederland weer op het CDA zal stemmen.